

Forsvaret fastlagde allerede i 1992, i forbindelse med udsendelse af de første danske styrkebidrag til Balkan, generelle forholdsregler for bl.a. omgang med fundne ammunitionsgenstande, færdsel i områder med minefare mv.

Disse forholdsregler udgjorde også grundlaget for den danske bataljon, der som en del af den Nordisk-Polske Brigade udsendtes til Bosnien i januar 1996.

Spm. nr. S 1083

Til forsvarsministeren (11/1 01) af:

Inge Refshauge (DMF):

»Vil ministeren redegøre for, om de danske soldater, som har været udsendt i forbindelse med krisen på Balkan, inden udsendelsen er gjort bekendt med, hvilken sundhedsfare, der eventuelt kunne være i forbindelse med brugen af uranberiget ammunition?«

Begrundelse

I forbindelse med de sygdomstilfælde, der den seneste tid er dukket op i forskellige NATO-lande med begrundelse i, at det skyldes uranberiget ammunition, er det af største betydning, at denne sag bliver 100 pct. belyst.

Det er ligeledes spørgerens opfattelse, at fremgangsmåden i behandlingen af denne sag har skadet rekrutteringen af frivillige til international tjeneste, hvorfor alle aspekter skal belyses.

Svar (22/1 01)

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg skal henvise til min besvarelse af S 1081.

Spm. nr. S 1185

Til skatteministeren (18/1 01) af:

Inge Refshauge (DMF):

»Hvilken fordelingspolitisk effekt kan man konstatere som følge af, at flere end oprindeligt forudset skal betale topskat?«

Begrundelse

Regeringen vil sikre, at de bredeste skuldre pålægges de største byrder. Man burde kunne forvente, at yderligere overflytning af skattebyrder til de brede skuldre ville medføre en tilsvarende lettelse for de smalle skuldre. Eller skal man blot konstatere, at de lavtlønnede må nøjes med glæden over, at de højestlønnedes købekraft nærmer sig de lavestlønnede.

Svar (24/1 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Regeringen har – ligesom tidligere regeringer – ikke opstillet mål for udviklingen i antallet af topskatteydere, men det er rigtigt, at der siden 1987-skattereformen er kommet flere skattepligtige op på skatteskalaens højeste trin. Det er primært en konsekvens af den udvidelse af skattegrundlaget, som er sket ved de tre skattereformer siden 1987.

Ved reformerne er skattehuller blevet lukket og spekulationsmuligheder fjernet. Fradrag er blevet bortsaneret, og den skattemæssige værdi af renteudgifter og ligningsmæssige fradrag er sænket samtidig med, at rentefaldet har nedbragt de skattepligtiges renteudgifter betydeligt. Det sidste har isoleret set resulteret i højere skattepligtig indkomst.

Ved 1994-reformen blev sociale pensioner gjort skattepligtige (bruttoficeret), hvilket også udvidede skattegrundlaget.

Endelig indebar princippet, som blev indført med 1987-reformen, om separat beskatning af personlig indkomst og kapitalindkomst, at fradrag ikke længere kunne fratrækkes på toppen af indkomsten, hvilket i sig selv gav opdrift af skatteyderne på skatteskalaen.

Konsekvensen af omlægningerne har som nævnt været, at en større andel af de skattepligtige nu befinder sig på øverste skalatrin. I 1987 var det 11 pct. af de skattepligtige eller 495.000 personer, og i 2002 forventes 20 pct. eller 885.000 at være omfattet af topskatten, jfr. tabel 1.

Specifikt kan nævnes, at 1987-reformen med gennemførelsen af den separate beskatning af personlig indkomst og kapitalindkomst indebar opdrift af ca. 130.000 personer til højeste skalatrin, og at medregningen af positiv nettokapitalindkomst uden bundfradrag i topskatten og reglen om, at indskud på kapitalpensionsordninger